

[Indenrigsministeren]

gen af Speciallæger. Forsøgsordningen indebærer, at der tillige i Speciallægernes hus kan foretages røntgendiagnostik og anæstesiologi samt visse operationer inden for de ortopediske og organkirurgiske specialer, operationer, som ellers kun kan finde sted i sygehusvæsenet.

Den avisartikel, som spørgeren henviser til, har sit udspring i oplysninger indeholdt i en netop offentliggjort redegørelse udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for sundhedsstyrelsen, sikringsstyrelsen, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Århus amtsråd og Foreningen af Speciallæger. I denne redegørelse er foretaget visse beregninger over omkostninger forbundet med behandlinger i Speciallægernes hus og beslægtede behandlinger i sygehusvæsenet. Men det understreges i redegørelsen, at det ikke er muligt at foretage direkte sammenligninger herimellem.

Jeg er vidende om, at der den 28. november 1980 har været afholdt et møde i Århus mellem de involverede parter, dvs. Århus amtsråd, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Foreningen af Speciallæger, repræsentanter fra Speciallægernes hus og de centrale myndigheder. Mødet var alene af informationsudvekslende karakter, idet jeg er bekendt med, at Århus amtsråd først i januar 1981 vil træffe beslutning om, hvorvidt amtsrådet over for Sygesikringens Forhandlingsudvalg skal anbefale den særlige ordnings videreførelse.

Det kan endelig oplyses, at socialministeren og jeg i forbindelse med den statslige tilkendegivelse vedrørende de forestående overenskomstforhandlinger på sygesikringsområdet og for overenskomsterne i sygehusvæsenet netop har anmodet de kommunale parter om at tage initiativ til afholdelse af en konference vedrørende spørgsmålet om tilrettelæggelse af den ambulante speciallægebetjening i og uden for sygehusene. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at sundhedsstyrelsen har udarbejdet et notat om disse spørgsmål, der kan danne grundlag for denne konference, som efter planen vil finde sted i begyndelsen af 1981. Jeg håber, at dette kan give inspiration til løsning af den nødvendige opgave, der består i at få tilvejebragt en så vel koordineret og vel samordnet speciallægebetjening i de enkelte amtskommuner som overhovedet muligt.

Jeg finder det således meget betænkeligt at drage forhastede konklusioner på det af spørgeren refererede grundlag, idet jeg dog samtidig skal understrege, at spørgsmålet om den mest rationelle tilrettelæggelse af speciallægebetjeningen i og uden for sygehusene naturligvis er et spørgsmål, som også optager de centrale myndigheder, jfr. i øvrigt det ovenfor anførte vedr. det initiativ, som socialministeren og jeg har taget.

Spm. nr. 271

Til indenrigsministeren (27/11 80) af:

Flemming Jensen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at kommuner, der ønsker at løse ungdomsarbejdsløshedsproblemet gennem meningsfyldt arbejde, ikke straffes økonomisk?«

Begrundelse

Ifølge oplysninger i TV og dagspressen har Hanstholm kommune måttet betale et beløb svarende til et par skatteprocenter for at kunne gennemføre et meningsfyldt beskæftigelsesarbejde for unge arbejdsløse.

Det må være en selvfølge, at kommunerne ikke for at bekæmpe arbejdsløsheden går ind på det private arbejdsmarked og dermed med de offentlige kasser som sikkerhedsnet skaber en urimelig konkurrence til det private erhvervsliv, som alene på længere sigt kan løse problemet. Imidlertid har der i Hanstholm tilsyneladende vist sig muligheder, som ikke medfører denne urimelige konkurrence. Når en kommune benytter en sådan udvej, straffes den imidlertid, idet staten refunderer halvdelen af udgiften til dagpenge for de ledige, medens kommunen selv må betale alle udgifter ved en reel beskæftigelse.

Besvarelse (3/12 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

I henhold til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring finansierer staten den udbetalte understøttelse til dagpengeberettigede unge ledige. Ikke-dagpengeberettigede unge vil i visse tilfælde kunne få hjælp efter bistandsloven, hvor som bekendt staten refunderer halvdelen af kommunernes udgifter.